

ци) сѣщо тѣи позлатены. — Около тѣзи пакъ пейци образуваше ся единъ второй кругъ отъ други четыристотинъ тѣлохранители, наричани солакъ или солаци, на които гуглытъ (ускуфъ) бѣхж украсены отъ пухъ на еродіевы (отъ ужьлтѣхъ цаплѣхъ) пера, и туловетъ (колчанитѣ, фишеклицытѣ) такожде златы; тѣ бѣхж опасани прѣзъ кръстѣтъ *) съ свилены поясы. Имаше еще съставенъ и третій кръгъ отъ сто и петдесетъ чаушо (призовници), които, като вървѣше напрѣдъ имъ началникѣтъ имъ, поклащахж и раздрусвахж срѣбърнытѣ си жезлове, украсени съ тънки синджиры отъ истый металъ и припо-
втаряхж на всякъ минутѣ Живѣи (чокъ яша)!

*) Въ старый языкъ *бебра* и бедро, грѣцкы *осфис*, днесъ ся неговори еднакво на всѣкъдѣ по Българіи, по-вечето го изговарятъ *крѣсть*, но то ся вижда ново названіе; по нѣкъдѣ казватъ *срѣдѣ* споредъ грѣцкото, може бы, *меси*, а може и инакъ както ный не-
знаемъ. — Въ една пѣсень която ни иде тозъ часъ на умъ, ный срѣщама думѣтъ половинка. Прилагама тука тѣзи пѣсень до колкото ѣхъ помнимъ едно за свидѣтельство на названіето на тѣзи частъ отъ тѣлото и друго за нейното поетическо достоинство.

(Ахъ), Станѣ сѣди (2) на бѣлъ мраморъ камыкъ, (2)

Станѣ мые (2) свои бѣлы нозѣ (2)

Нозѣ мые (2) първо либе кѣне: (2)

Да быхъ знала (2) че щѣ тебѣ да земѣ, (2)

Свила быхъ се (2) въ тънкѣ половинкѣ, (2)

Скочила быхъ (2) въ Цыбрѣ быстрѣ водѣ, (2),

Да мя носи (2) Цыбровото водѣ.

(Тука грѣба да липсва нѣкой стихъ, но не помнимъ)

Дека падне (2) Стани руса коса,

Тамъ да никне (2) грѣва дѣтелина;

Дека паднѣтъ (2) Стани цѣрни очи

Тамъ да бликнѣтъ (2) два быстры кладенца;

Дека паднѣтъ (2) Стани бѣлы боскы

Тамъ да станѣтъ (2) двѣ малкы моголѣкы.

Азъ не помнѣхъ еще и по натагѣтъ какъ свърша тая пѣснь, както непомнѣхъ и не могѣхъ положително да кажѣхъ и дѣе чута и записана тя, полагама обаче да съмъ ѣхъ слушалъ въ Орѣховскитѣ села, или въ Врачанскитѣ, отъ дѣто толкозъ много запискы отъ пѣсни, древности и прѣданія ми пропаднѣхж за вынѣгъ въ злочестото ми пѣтуваніе по тѣзъ сѣраны на 1848, когато имашъ честѣтъ и